

[Carl P. Jensen.]

Som det fremgår af lovforslagets § 2, vil erhvervsstøtteudvalget få en udstrakt bemyndigelse i de spørgsmål, hvor, som det siges, „loven ikke bestemmer andet“. Jeg går ud fra, at denne paragraf vil blive sammenholdt med § 24, og hvis de regler, der herefter kommer på tale, vil følge de hovedsynspunkter, der er anført i bemærkningerne til § 20, vil jeg være tilfreds. Det er, så vidt jeg har bemærket, ganske vist også det eneste sted i bemærkningerne, der er talt om en rente på 4 pct. Men her er dels nævnt de særlige områder, der kommer på tale, dels antydning, at renten vil kunne tages op til vurdering ud fra den kommende tids udvikling på det økonomiske område.

Medens der i den kommende tid nu vil blive tale om differentiering af lånevilkårene afpasset ud fra et rentabilitetssynspunkt i modsætning til den hidtidige praksis, hvor man kun kendte lavt forrentede lån, har jeg bemærket den usikkerhed, der er opstået i forbindelse med påtænkte nye grønlandske virksomheder, idet man skønner, at der vil kunne opstå et konkurrencespørgsmål, når nyetablerede virksomheder skal betale markedsrenten. Det har bl. a. været nævnt i landsrådet, hvorfra jeg har set det refereret, dels i pressen, dels i landsrådsreferatet. Det er givet, at der kan påføres nyetablerede en ubillig konkurrence ved den lave rente, som de igangværende virksomheder skal yde. Men jeg vil tro, at efterhånden som et højere renteniveau slår igennem, vil man kunne gøre brug af den bestemmelse, som jeg omtalte før, og som findes i den til lovforslaget som bilag 1 optrykte tekstanmærkning — jeg tænker her på stk. 2, under punkt a — hvorefter der i lånebevillingerne skulle være adgang til at føre allerede givne, lavt forrentede lån à jour.

Jeg vil i øvrigt gerne henstille, at ministeren snarest muligt på den nu givne foranledning tager fat på en gennemgang af alle gamle lån, ydet ikke til produktionsvirksomheder, men til handels- og servicevirksomheder i Grønland — i den udstrækning naturligtvis, hvor de allerede givne låntilsagn hjemler dette, altså hvor denne ajourføringsbestemmelse fra tekstanmærkningen er optaget i de givne låntilsagn. Der kan utvivlsomt påvises en højst besynderlig kombination af billige statslån og store skattefri ind-

komster, men også fordelagtige placeringer uden for Grønland af de fortjenester, man opnår i Grønland, medens de lave lån løber videre.

Jeg vil gerne med disse bemærkninger anbefale det fremsatte lovforslag.

Lembourn: Behovet for en lov, der samler de forskellige støtteordninger i én lov, er forståeligt, og denne målsætning kan det konservative folkeparti tilslutte sig. Lovforslaget fremtræder som forslag til en rammelov; man undgår at komme ind på detaljer om, hvorledes støtten skal ydes. Det er vel rigtigt, at det må være en rammelov; men man skal bare vide, at med en sådan rammelov giver man administrationen stor indflydelse. Det udvalg, som jeg regner med skal nedsættes, bør derfor efter min opfattelse meget grundigt gennemgå, hvilken administrativ praksis man agter at følge.

Hidtil har det været sådan, at kun virksomheder og borgere, der var hjemmehørende i Grønland, kunne få støtten. Dette lovforslag er mere liberalt; man kræver ikke mere hjemsted i Grønland, og det anser det konservative folkeparti for en fornuftig løsning.

Vi anser det også for særdeles rimeligt og rigtigt, at grønlænderne skal have en fortrinstillig, når det gælder tilsagn om støtte. Men dermed opstår problemet om privatiseringen, og så længe statsdrift er dominerende, og så længe rene effektivitetssynspunkter i hvert fald i meget stor udstrækning er kriteriet for den økonomiske planlægning, man anvender, er det vel ikke utænkeligt, at det kan skabe visse vanskeligheder for mindre virksomheder — og det er vel netop mindre virksomheder, som kommer på tale, når det gælder virksomheder, som startes af grønlændere. Der kommer altså her et problem, som jeg mener vi må se på i udvalget.

Så vidt jeg kan se, vil der være et naturligt ønske som følge af denne lov om en mere smidig administration af lokaliserings- og koncentrationspolitikken og vel en hurtigere privatisering, hvis grønlænderne skal kunne udnytte loven, som den er tænkt.

Mit parti anser det for rigtigt, at man differentierer støtten og i særlig grad giver den til eksporten, så vi kan altså give tilslutning til lovens princip; det vil sige, vi